

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 » — »
Negyedévre . . . 3 » 50 »
Egy hóra . . . 1 » 20 »
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrényi Testvérek könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klausál-ter, Károly-ház I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlési menyintendők.

Bérmintelen levelek nem fogadjatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket

és nyilatkoztatásokat a kiadóhivatali méretek árán vesszük.

A közönséghez.

Az év utolsó negyedének küszöbén bizalommal fordul a «Szegedi Híradó» tisztelt olvasó közönségéhez, bizalommal kérve továbbra is eddig tapasztalt nagybecsű támogatását.

A «Szegedi Híradó», a vidék legregibb magyar lapja, immár harminczkettedik évfolyamának utolsó szakát kezdi meg.

Ez a tekintélyes, tiszta múlt kötelező s a «Szegedi Híradó» percze sem szűnik meg, tehetségéhez mért hatással ott küzdeni a nemzet legjobbjával együtt a tiszta szabadelvűség szepőlten, győzedelmes lohogója alatt.

Ebben a zavaros korban, ahol a közszellem egysúlytalan, nyugtalan hullámzását kezd minden oldalról, eleinte csak alig észrevehetőleg kihaladni veszedelmes térfoglalásra a konzervativizmus alakjába öltözött reakció: kétszeresen sürgős annak szükségé, hogy az emberiség haladni vágyó, egészséges, szabad gondolkodásu elemei a legszűkebb körökben is egymást támogató ösztartásnak.

Szabadelvűség a politika, a társadalmi élet minden mozzanatában: ez és csupán ez képezheti egy a modernitás válság folyamának sodrában lévő állam, nép vezérő jelszavát.

A magyar nemzet túlnyomó többsége ezen rendületlen alapelvre fekteti erős bizalmát; mely bizalom megteremtette az újabb parlamentarizmus történetében szinte páratlanul álló immár másfél évtizedes kormányzati állandóságot.

A szabadelvű párt által támogatott szabadelvű kormány a kellő biztossággal előkészített, kedvező talajon most kezd a szabadelvű reformalkotások rendre fölépítéséhez.

A nemzetnek ugyancsak osztatlan helyeslése kíséri ezt a törekvést, mely részleteiben az életképes történeti intézmények beillesztésével készíti meg a modern magyar államot.

Ezt a törekvést szolgálja, mint az alföld metropolisának szabadelvűpárti közlönye, a «Szegedi Híradó» s ehhez a csilámló szövbürokkokkal szemben sokszor nehezebb törekvéshez kéri Szeged város ismert szabadelvű gondolkodásu közönségének szíves támogatását.

A «Szegedi Híradó» legújabb aerájának, azt hisszük, már mindn irányban sikerült a közönséget meggyőzni a felől, hogy ebből a komoly törekvésű orgánumból egyszer s mindenkorra számúze van egy a férfiatlan meghunyászkodás, mint az olcsó népszerűség hajhászása.

Lelkiismeretes, hű és diskrét regisztrátor a lap a nap történetének. Éber szemmel tartója a város minden jogos ér-

dekének s mintegy utegyengetője a hiszszük, nem sokára testté váló igének, melynek neve «Szeged-vármegye».

A politikai események közvetlen, gyors sürgönyértésítésén kívül ezental is kiváló súlyt fektetünk a közgazdasági élet minden, még oly aprólékosnak tetsző mozzanatára is, melyekről esetről-esetre kimerítő távirataink adnak Szegeden minden más lapot megelőzőleg kimerítő tájékoztatást.

Eredeti tárcákkal a lap belmunkatársai látják el a «Szegedi Híradót», fordított tárcáinkat pedig a francia, angol és orosz szépirodalom legújabb és legkedveltebb termékei szolgáltatják.

Regényközleményeink megvalogatásában valamint eddig, ugy ezental is kényes irodalmi izlés vezérel.

Minthogy a «Szegedi Híradó» egy-szerre két regényt közöl, amit kivüle egyetlen vidéki magyar lap sem tesz meg olvasóinak; gondoskodtunk róla, hogy az általunk közölt regények egyike állandóan eredeti magyar regény legyen, a második pedig a világirodalom valamely becses regényujdonsága.

Ezen elvből kiindulva már most, október 1-én megkezdjük a «Szegedi Híradó» egyik belmunkatársának, Kemechey Jenőnek «Asszony nélkül» című érdekfeszítő, bonyodalmakban gazdag eredeti regényének közlését.

Ugyancsak az évnegyed elején közöljük a most legdivatosabb, zseniális francia novellistának, Guy de Maupassant-nak «Miss Harriett» című igazán modern remekmunka számba menő hosszabb elbeszélését.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . 14 frt | Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Félévre . . . 7 » | Egy hóra . . . 1 » 20 »

Az előfizetések mielőbb való szíves megújítását kérjük, hogy a lap expediciójában a legkisebb zavar se forduljon elő.

Tisztelettel

a «Szegedi Híradó» szerkesztősege és kiadóhivatala.

Berzeviczy Albert.

Szeged, szept. 25.

Sokszor volt már alkalmunk konstatálni, hogy Szeged központoságát, metropolis-jellegét külsőleg alig fejezi ki határozottabban valami, mint az a tény, hogy folytonosan benne van az események sodrában s ennélfogva az eseményeket intéző előkelő férfiakat sűrűn látja falai között szívesen üdvözölt vendégeikül.

A mai nap vendége, Berzeviczy Albert, a kultuszminiszterium államtitkárja megjelenésével külön figyelmet érdemel.

Okot ad erre egyéni sulyán kívül azon kormányzati ág, melynek egyik vezetője s az a viszony, mely ezen fontos ressort és Szeged város életérdekei között fonnáll.

Berzeviczy Albert az újabb magyar szabadelvű nemzedék egyik legkimagaslóbb tehetségű tagja.

Ez a rokonszenves, elegáns megjelenésű, egészen fiatalos ember, aki mellesleg a magyar parlament legeszebb s legkedveltebb szónokai közé tartozik, abban birta szinte káprázatos politikai karrierjének titkát, hogy dacára hatalmas tudásának, sokféle alapos tanultságának, nem vált gyámoltalan, száraz doktrínérre, hanem pályafutásának minden pontján megmaradt reális, gyakorlati gondolkodónak, cselekvőnek.

Politikai sulyát, kipróbált szervezési s igazgatási képessége által meg-alapított becsét semmi sem méri meg igazságosabban, mint hogy valóban igazítandó, rendelkező politikai körök egyenesen az ő kezében látták volna teljes megnyugvással a tervezett nagy közigazgatási reform keresztülvitelét.

Ezen meglehetősen népszerű közvélemény képi alapját ama, megbízható értesülésünk szerint még most sem véglegesen foladott kombinációnak, hogy a Berzeviczy Albert államférfiui hivatásának tulajdonképpen a szélesebb, általánosabb hatáskörű belügyi államtitkárság felelne meg.

Ez az egyelőre háttérbe szorított terv valamint annak idején, a Tibád lemondásakor, ugy ma sem képez titkot s csupán a Berzeviczy egyéni értékének dokumentálására szolgál.

De másrészt az a körülmény, hogy közoktatásügyünk minden ágazatában a valóban tervszerű, állandóan életképes alkotások, reformok, szóval a munka megkezdése bámulatosan összeesik azzal az időponttal, mikor Berzeviczy belépett a kultuszminiszteriumba, amellet bizonyít, hogy ez az öreg fejű fiatal ember itt, ebben a szűkebb, de nem kevésbé fontos tevékenységi körben is módot talált tehetségeinek szemmel látható, áldásos érvényesítésére.

Nem szokvány-politikus, nem bürokrata-államtitkár, hanem öntudatos, tiszta s mindenképpen vezérszerepre hivatott fő.

Örömmel látjuk, hogy Szegeddel s kivált e nagy város kulturális viszonyaival személyesen kíván ma megismerkedni.

Azok az impozáns paloták, melyek

ket Szeged emelt a közoktatásnak, félre nem érthető bizonyosságai annak, hogy ez a város határtalan áldozatokra kész a magyar kultúráért.

Palotaszerű, dus fölszerelésű, népes iskolánk, a városi budgetben kulturális kiadás czímén évenként szereplő százezrek meggyőzőhetik a közoktatásügyi államtitkár arról: hogy Szeged és egyedül Szeged az az Archimedesi pont, honnét a magyar nemzeti műveltség kifogathatja sarkaitól az idegen nyelvű, idegen irányú, kifelé érző töredékes nemzetiségi kultúrákat.

Nem árt ezt tudni, felőle személyesen meggyőződni mindazon kormányzó államférfiaknak, köztük első sorban a most kedves vendégül nálunk időző Berzeviczy Albert államtitkárnak is: akik akkor, amikor, megokolt, nyomatékos szavakkal eldöntik a *harmadik egyetem* sorsát.

H i r e k.

Határidő:

Okt. 5—6. Csongrádmegyei tanító-gyűlés.

Kereseti adó-tárgyalások.

Szept. 25. Róvidvár, sajtkereskedő, sertés- és juhágó. 5641—5662. tétele számig.

Szept. 26. Sertés- és juhágó 5643—5703. tétele számig, sör- és borszállító 5704—5717. tétele számig.

— **A kultuszminiszteri államtitkár Szegeden.** A temesvári püspökünnepélyről vizs-szaútaúban, Berzeviczy Albert kultuszminiszteri államtitkár, mint jelentettük, betér Szegedre is, hová az osztrák-magyar államvasutak expressz vonatával ma délelőtt érkezik meg. Az államtitkár holnap délig marad Szegeden, amikor visszatázik a fővárosba. Berzeviczy Szegeden időzté-nek programja részletesen nincs megállapítva, az államtitkár — minden hivatalos színezet nélkül — meg fogja tekinteni középiskoláinkat, főleg a főgymnáziumot, többi idejét pedig a város megsejmlélésére fordítja.

— **Személyi hir.** Lillín Károly, a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnöke, tegnapi Ausserlő Szegedre érkezett.

— **Egyházmegyei gyűlés.** A békés-bánati evang. református egyházmegye közgyűlésének második napján fontos tárgyak kerültek napirendre, melyek mind a protestantismus, mind a hazai s nemzeti érdekek szempontjából figyelmet keltettek. — Így az egyházmegye a magyarországi ev. református egyetemes convent határozatából kiváló gondot fordít missziói buzgó körültekintés által, hogy a szétszórtan élő hívek mind a vallási, mind az erkölcsi téren lelki gondozásban részesüljenek, mind pedig főképp a sok helyen a ref. hivatelt nemzeti-ségi tekintetben is beolvastással fenyegető idegen áramlat ellen védelme alá vegye. Volt a gyűlésnek egy olyan tárgya is, mely a prot. egyházat, — ha a szóban forgó ügyről bővebben tájékozva nincs a más valásu egyén, — méltán türelmetlenség vádjával illethetné. Ez a temesvári ág. és helv. litv. egyesült egyházban kifejtett benső egyenletlenség, mely a hitfelekezeti békeiséget folbontással fenyegeti. Ugyanis az ágostaiak az egyesületi főlitételek ellenére, mely szerint mindkét félnek körvonaloztatott hitfelekezeti joga — s melynek eddigi gyakorla-

tában is voltak, újabb időben az ágostai hívek a jog-elynybálás mesterséges munkáját véve gyakorlatba, az egyenlő számú helvét-magyar egyháztagokat vallási szertartásaik élvezésétől megfosztották és az egyházkormányzatba való befolyást tőlük megtagadták. A gyűlés a békét óhajti helyreállítani. — S az esetben, ha mindkét félnek jogai körvonaloztatnak, az elkezeredett református hívek tehát végre kibékíthetők lesznek, — ellenesetben, ha részükre az őket megillető jog újabb szerződés szerint nem biztosíttatik, kénytelen leend az egyházi főbb hatóság a ref. hívek lelki gondozásáról másfépp gondoskodni, mert a ref. hívek magyarok lévén, nehe-zükre esik, hogy a nagybőrra német ajku ágost. hívek még abban is gátoltak eddig, hogy részükre magyar istenítisztelet tartás-sék s a közös imaházban magyar énekes könyvből dicsérjék énekekkel az ég urát. — Az egyházmegyei közgyűlést ma folytatják.

— **Honvédek itthon.** A lugosi sá-tortából írja levelezők, hogy a szegedi 5-ik honvéd gyalogezred az ott megtartott hadosztály-gyakorlatok befejezte után, ma indul meg hazafelé Szegedre, hova szept. 27-én, szombaton érkezik meg, két «szálltmány»-ban, az osztrák-magyar állam-vasutak külön katonai vonatain. Az első szálltmány, mely az ezredtörzsből és 4-ik zászlóaljából áll, (2 törzstiszt, 17 főtiszt, 370 ember és 5 ló) d. e. 10 óra 43 percz-kor, a második szálltmány, mely az 1-ös és 2-ik zászlóaljból (27 főtiszt, 807 ember és 4 ló) áll, délután 1 óra 59 percz-kor érkezik. A hazatért ezred azonnal «le-szerel», de csak azért, hogy másnap már új fegyverzetben, a «Mannlicher»-ben kezd-jen hét napig tartó gyakorlatot, az új fegy-vernem begyakorlása végett. A tartalékosokat azonban haza bocsátják s csak később, az általunk már jelzett időszakokban és «szór-ványok»-ban hívják be egy-egy hétre a «Mannlicher alá».

— **Erdőjárás.** Az akáczfán elődő paizs-teti az alföldi akáczerdőkben az utóbbi években oly tömegesen lépett föl, hogy a földmívelési miniszterium, mint jelentettük, szükségesnek tartotta a bajt és ellenszereit alaposan tanulmányoztatni. Az e célból ki-küldött szakbizottság, melyben a lapunk tegnapi számában említett erdészeti szak-férfinakon kívül még dr. Horváth Géza az állami rovtartani állomás főnöke is tevé-keny részt vesz, most járja be és vizsgálja meg az összes alföldi akáczerdőket. Eddig bejárta Pestmegyében: Monor, Vacs, Nagy-Körös, Jász-Kerekegyháza és Kecskemét er-dőségeit, tegnaptól fogva pedig a szegedi határban folytatja vizsgálatait. A szegedi er-dőjárás, melyre a gazdasági szenátoron és vá-rosgazdán kívül Pálffy Viktor tanácsnok is kikocsizott, ma este ér véget. A földmí-velési miniszterium kiküldöttjei Szegedről Szabadkára folytatják tanulmányutjokat, — mely e hó végéig tart. Mint értesülünk, az eddigi vizsgálatokból az tűnik ki, hogy a paizsteti kártételei itt-ott nagyobb mérvűek ugyan, de általában véve még sem olyan természetűek, hogy az akáczfák teljes kipusztu-lását óltartanilehetne.

— **A külterületi utak.** Egyik legfonto-sabb ténye lesz a törvényhatóságának az jén az, amire most készül s ami a szept-ember 26-iki (pénteki) közigazgatási bi-zottság elé már mint kész terv kerül. Ez a külterületi utak makadamizása,

melynek tervezetét és költségvetését már el is készítette Tóth Mihály városi fő-mérnök s bemutatja a pénteki közigazgatási bizottságnak.

— **A kaszárnya-átvétel.** Most már tel-jes bizonyossággal elmondható, hogy ami-től oly hosszú ideig félt a hatóság, nem fog bekövetkezni; az t. i., hogy a honvédség nem veszi át a kitűzött időben, októ-ber 15-én, a szegedi új lovassági kaszár-nyát. Több körülményből biztosan lehet kö-vetkeztetni, hogy az átvétel idejében meg-történik; s így Szeged város nem veszít 16—18,000 forintot. Erre mutat az 5-ik honvéd gyalogezred parancsnokságának teg-napi tudósítása is, melyben közli a város-sal a honvédelmi miniszter rendeletét, a honvédségi főruhárakartí bizottsághoz. Ez a miniszteri rendeltet fölhívja a bizottságot, hogy a szegedi új laktanya berendezéshez szükséges vasfogásokat s tűzhely-alkatré-szeket a 3-ik honvéd-huszárral ezred II. osz-tálya számára (ez jó az új kaszárnyába Csákovárol) már Szegedre szállítsa, még pedig mielőbb. Ami csak azt igazolja, hogy a csakovai huszárok mégis csak be-költöznek október 15-én az új szállásba.

— **Az alsófokú keresk. iskola.** Most már teljesen össze van állítva a szegedi alsófokú kereskedelmi iskola tanterülete, meghatározva és beosztva a tanórak száma. A kereskedelmi iskola tanári testülett s egész tanbeosztással tegnap tette át az is-kola felügyelő-bizottsága Szeged város ta-nácsához, oly kéressel, hogy az iskola 8 tanárának tiszteletdíjait annak idején «fo-lyósítsa».

— **Szeged szépl.** Életrevaló tervvel foglalkozik most a mérnöki hivatal. A Stefánia-parki védőfalat kandelaberekkel fog-ják ellátni. Jövőre tehát este is nappali vi-lágosság lesz a gyönyörű Stefánia-sétányon, a szegedi közönség legkedvencebb sétáló helyén. A kandelaberek lángjának sugár-zása be fogja ragyni a Tiszát is s így éj-el is élvezhetni majd a kilátást a Tiszára.

— **Minta-szőlőtelep a homokon.** Ily czímen megírta tegnap a lapúrs, hogy próba-szőlőtelep létesítésére az «új csongó-lei iskolához» csatoltatik négy hold homoki terület, melyre a gazdasági szenátor minta-szőlőtelepet rendeztet be. Már kijelölték a területet. A csongólei iskola tanítója fogja kezelni a minta-szőlőtelepet. — Mint illetékes helyről értesítenek, az új csongólei iskolához csakugyan kikerekítenek 4 hold homoki területet, de nem minta-szőlőtelep-nek, hanem a tanító rendes illet-ménye fejében; minden tanyai tanítónak ugyanis 2 hold föld is jár, melyet a csongólei tanító részére — rosszabb le-vén ott a föld, mint másutt — 4 holdban javasol majd kiadni a tanács. Az új szőlő-telepet különben is badarság volna Csongó-len, a szegedi határ legészölő pontján létesíteni, ahol az — a nagy távolság miatt — szegedi gardák számára ugyiszólván hoz-záférhetetlen lenne. Felegyházának pedig nincs annyira lekötölezve még Szeged vá-ro, hogy jó szomszédságból neki rendezzen be egy költségcs szőlőtelepet. A lapúrs ily alaptalan közleményével szemben kény-szerülünk hivatkozni a minta-telep tárgya-ban még tegnapelőtt megirt közlé-sünkre, mely szerint a szőlőtelep a felső-tanyai központtal kapcsolatban, az ugyne-vezett Müller-erdőből e célra ki-hasítandó 50 holdnyi területen, a modern szőlőszet kívánalmaithoz képest létesítetik. A telepet Heinrich József borászati vándortanár fogja tervezni és beren-dezni, ki Vas Károly közz. előadó felhí-vására e tárgyban a városi tanácsnál még csak ezután fog tárgyalásokra lépni.

— **Paralell-osztály a leányiskolában.** Ma délután újra összeül a polgári iskolai bizottság, dr. Lázár György elnöklete alatt, a felsőbb leányiskola paralell-osz-tályainak fontartása tárgyában. Az ülés 5 órakor kezdődik a felsőbb leányiskola ta-nácstermében.

— **A száj- és körömfájás számokban.** Az épp négy hónapig dúhngott járványról a gazdák előtt érdekes statisztikát állított össze Bernátsky Imre, Szeged város első állatorvosa. Május 23-ától szeptember 5-éig a szegedi jószágállományból száj- és körömfájásba esett 4405 marha, 3818 juh, 249 sertés. A beteg juhok és sertések valamennyien kiheverték a járványt, melynek mindössze 36 szarvasmarha lett áldozata. Az ehiultott állatok közt 16 volt a nagy jószág, 20 a borjú. Ez a statisztika legfőbb bizonyítéka, hogy a járvány nem veszedelmes.

— **Katonai behívók.** Csaknem naponkint érkezik most a városi szállásmesteri hivatalba a sok katonai behívó, ami részint gyakorlatra szólítja be a tartalékosokat, részint «hosszu 3 évre» az újonczokat. Tegnap két ezredparancsnokság is küldött a városhoz kézbesítés végett ily meghívókat. Egyik a 4-ik huszárezredtől jött s szól 14 szegedi újoncznak, kiket Kecskemétre visznek el október 15-ére «rekruták»-nak. A másik csomó behívót az 5-ik honvéd gyalogezred parancsnoksága küldötte s általában 170 honvéd-tartalékos van behívva október 19—26-ig terjedő Mannlicher-gyakorlatokra.

— **Civilizáció Horgoson.** Meglehető patriárhális állapotok uralkodnak a szomszéd Horgos községben, mint ottani levelezőnk érdekes tudósításaiból kitűnik. Horgoson ugyanis jelenleg «nincs iskola». Van ugyan iskolaépület, mely el van látva a szükséges felszerelésekkel, sorjában állanak a padok, elől a katedra, oldalt a tábla s a falakon híres emberek s exotikus állatok képei függenek. De a szobák üresek, sehol egy gyermek vagy tanító. Pedig Horgoson, mint minden községben, meglehető nagy számmal vannak gyermekek. A gyermekek azonban most mind kiinn dolgoznak a földeken. Szüretelnek, kukoriczát törnek, krumplit kapálnak, szóval a szönge teremtetések be vannak fogva erősen s minden el van arra követte, hogy elvaduljanak az iskolától. De ha valamelyik nebulónak azon bünyös gondolat fogamzanék meg rebellis agyában, hogy ő iskolába megy, odáig csak az esti órák alatt tehetné be a lábát 20 krajczár késpénz kifizetése után, mert a horgosi iskolában, — az iskolázási elnök elélmés utánjárása és szívesége folytán, — most Thalia papjai ütöttek tanyát. Énekelnek, táncolnak, játszanak, muzsikálnak s szednek jövedelmet, aratnak taptot, dicsőséget s mindezt 1 forintot fizetnek minden napra az iskolázási elnöknek. Hát ez fölfordult világ, szégyenletes állapot s hiszszük, hogy a királyi tanfelügyelőség mielőbb a legerélyesebb módon segíteni fog e botrányos állapotot.

— **Egy nagy fogalmi út.** A csöngőlei iskolától Kisteleknek vivő út — ami most, tanyai gazdák panasza szerint, járhatatlan — egyike a külterület legjelentékenyebb közlekedési utainak. Ezen út mentén fekszenek ugyanis a nagyobb dohánytermelő területek, pajták és tanyák, de régtől fogva marhahajtó utnak is használják ezt az eddig elhanyagolt utat. Sokat panaszkodtak már a tanyaiak járhatatlansága miatt, míg aztán a hatóság elrendelte kijavítását. A mérnöki hivatal tegnap be is fejezte már az utvonali kijavításának tervezetét s azt 1305 frtos költségvetéssel együtt tegnap be is terjesztette a tanácshoz. Az út városi bér-földek közt haladván, feltöltéséhez 2 hold bér-földet ásának ki, természetesen bér-földeinek leírva a haszonbért.

— **Egy négyhónapos járvány.** Bácskában szintén felbén van az állatok között grasszáló száj- és kö-

römfájás. A kapitányi hivatalhoz érkezett jelentések szerint a járványos betegség megszüntével Bikity, Új-Verbász, Kunbaja, Bajsa, Bozsód és Kula községekben a zarálat föl lett oldva. Zentről távirati értesítés jelenti, hogy a szarvasmarha között kitört a száj- és körömfájás.

— **A szomszédból.** Vásárhelyi levelezőnk írja a következőket: Tegnap (szept. 24-én) delelőtt a törvényhatóság közgyűlése, a közigazgatási bizottság pedig ülést tartott. Az első ugyiszólván rendes folyóügyeket tárgyalta simán, míg az utóbbiban élénk, sőt izgatott hangú fölszólalásokra adott okot a pénzügyigazgatóság két jelentése: tehát a havi jelentés, melyben számszerűleg konstatáltatt, mily nagy az adó-behajtások eredményét illetőleg, (januártól augusztus végéig terjedő időben) a mult évihez képest a dekadencia. E dekadencia okait a pénzügyigazgatói helyettes arra vezette vissza, hogy a polgármester és a tanács nem jartak el kellő szigorral és így mulasztást követtek el, miért is indítványozta, hogy a polgármester, mint a szenátus ellen mondassék ki személyi és vagyoni felelősség. A bizottság visszautasította ez indítványt azzal az okadattal, hogy egyrészt az adózó nép még csak mostanában jutott pénzhez, másrészt pedig a pénzügyigazgatósági jelentés adatai csak augusztus közepéig állítvák össze, mely időtől pedig tetemes adó folyván be, a nagy szigor nem volna méltányos. Egy másik ügyben szintén a felelősség kimondását indítványozta a pénzügyigazgatói helyettes. Az ügy története az, hogy régebbi időről volt a kincstárnak mintegy 16 ezer forintnyi oly követelése, késedelmi kamat címén a városban, melyet a kincstár számos éven át nem követelt s melynek létéről csak nem réjiben nyert tudomást. Ennek az összegnek behajtását a pénzügyminiszter elrendelte. A rendelet ellen a város direkt föltérjesztéssel élt, sőt a polgármester személyesen is kérelmezett a pénzügyminiszternél, aki biztatással bocsátotta el az egyes deputátust. Erre a föltérjesztésre ez idáig nem jött eredményes válasz s a közgyűlés sürgető folyamodvány fölküldését határozta el. A pénzügyigazgatóság azonban ez utóbbi intézkedésről különben sem lévén értesítve, az előbbi miniszteri rendeletre való hivatkozással, az összeg behajtásával késlekedő polgármester és a tanács ellen 16 ezer frt késedelmi kamat erejéig a felelősség kimondását indítványozta. A bizottság nem járulván ez indítványhoz, a pénzügyigazgatói helyettes a hozott határozat ellen fölbevezést jelentett be. Természetes, hogy ezek a dolgok a legkevésbé sem folytak le simán. Érdekes tárgya volt még ez ülésnek a polgármesternek az a jelentése, melyely a közutakról és várokról szóló törvény értelmében 1891—92. ciklusra a közmunka költségvetést cirka 54 ezer forintban, a bizottság elé terjesztette. A bizottság elfogadta e költségvetést annál is inkább, mert az előbb Csabý kir. főmérnök elnöke alatt kiküldött albizottság is a költségvetés elfogadását ajánlotta.

— **Meghalt vesztéséghen.** Az éji órákban sürgönyi levelezőnk Aradról, hogy ott tegnap, szept. 24-én, Mora Mátyás ács-mesteren fél év előtti elbarnás miatt oly nagy mértékben kiütt a vesztéséghen, hogy a boldogtalan ember a fájdalomnak estére kiszenvedett.

— **Jönnek a huszárok.** Tarka képet fog ma délelőtti nyutáni a Tisza-part egy teljes óráig, 10—11-ig. Kiváncsi nép fogja ellepni a közúti hid fejt; az iskola-utczában is megnyílik minden ablak, sőt talán még a máskor annyira csendes alsóvárosban is mozgalmat kelt a huszárok megérkezése. Ma délelőtti érkezik ugyanis Szegedre az átvonuló 14-ik huszárezred, Makó felől s a közúti hidon bejövve a városba, végig vonul az iskola-utczán, be az alsóvárosba, ahol egy napi szállásra megpihen az ezred, hogy holnap tovább menjen.

— **Rendőri hírek.** Ki a tolvaj? Valóságos gordiuszi csomó megoldásán fáradozik most a rendőrség. Egy Széll István nevű atyafi elvesztette bugyellárását 42 frtnyi tartalommal. Börsök Róza volt a megtaláló, aki átadta ezt Magyar Veronak, hogy juttassa el tulajdonosához. Széll István azonban csak 22 frtot kapott kézhez. Börsök Róza nem emlékezik mennyi pénz volt a tárczában, Magyar Veron pedig azt mondja, csak 22 frtot talált benne s Széll István azért követel 42 frtot, hogy a jutalomdíjat megtagadhassa, de az atyafi meg tanukkal akarja bizonyítani, hogy 42 frt volt a bugyellárásában. Most az a kérdés, hogy kinek van hát igazsága? — Egy hölgy. Somodi Tinkának hívják, de mert ő tudja miért, olykor inkognitó kíván madrni s ilyenkor férjes asszonyok adja ki magát. Különben a Stefánia-téren ábrándozott, onnan csiptek el a rendőrök. Szemérmesen annyit kiváltott, hogy ő nem «asszony», csak «hölgy» s életében már sokat csalódott. A szegedi rendőrök méltányosan bántak el vele, — hazatoloncolták illetőségi helyére, Zomborba.

— **Regatta.** A szegedi csolnakázó-egylet legutóbbi választmányi ülésén elhatározta, hogy két verseny-csolnakot fog vásárolni. Ezen elhatározásra az addig impulzus, hogy nyári versenyek alatt a becske-reki és temesvári regattisták négyes hajója mellett a szegedi négyes szélessége miatt, úgy tűnt föl, mint valami kirándulási hajó.

— **Banya.** Ritka panaszos fordult meg tegnap a kapitányi hivatalban. Két mankóra kapaszkodva, ríncszeképi, rongyos öreg asszonyka botorkált be; alig vonzolta összeroskadt testét s mert szemei gyöngék, azt sem tudta, merre félt kell fordulnia. Odavánszorgott, botorkált a levelezőszekrényhez s az előtt panszkodott.

— Amint sétáltam, elűtött a szekér. A rendőrök behozatták a gondatlan kocsi, Farkas Jánost, aki ráhajott a banyára.

— Minek sétál kend? — kérdezi a kapitány. — Mért nem marad otthon?

— Nem ilhettek mindig a padkán.

— Hány éves?

— 97.

— Mégis egyedül mászkál az utcán?

— Ezéltől 80 évvel tapodtat sem mentem egyedül. De most már...

Aztán könyöcien keresztül is mosolygott a kapitányra.

— **Vonatkésés.** A tegnap reggeli vásárhelyi vonat teljes egy órával érkezett be később a szegedi pályaudvarba.

— **Apró hírek.** Jiraszek és Krausz vállalkozóknak, az új kaszárnyával teljesített munkákról beadott 2-ik kereseti kimutatását mindenben jóváhagyta az építési bizottság s javasolta a tanácsnak, hogy számukra a 30,000 forintos számlát utlívnyozza ki.

— **Fütszolgálat a színházhoz.** A v. mérnöküsg október 1-től kezdve, egy színházi futószolgálat fölfogadását kérte tegnap a városi tanácsból. A szolgálat díját, a színházi szerződés értelmében, a város fizeti. — A Mátyás-szobor. A kolozsvári Mátyás-szobor bizottsága tegnap újra 11,100 drb 10 kros szelvényt küldött a hatósághoz elárulítás végett. A hatóság erre a célra már a multkoriban eladott 300 drb 1 frtos jegyet.

— **Férj keresetiek.** Bujdosásnak adta fejét Kóics Zsigmond asztalos, a leganyarubb helyzetben hagyva hátra nejét és gyermekeit. A könyvelő férjét és apát — mint a „Rendőri Közlöny” utolsó számban olvasható — a belügy-miniszterium országosan körözteti.

Kis l u t r i .

Prága, szept. 24. **39. 83. 12. 82. 67.**
Szeged, **81. 79. 18. 1. 59.**
Lemberg, **11. 56. 41. 27. 37.**

A püspök-ünnep.

(A második nap.)

Temesvár, szept. 24.

Az egyházi szertartás.

A székesegyházban ritkán ismétlődő nagy ünnepélyességgel ment végbe Dessewffy Sándor csanádi püspök székfoglalója.

Arad, Csanád, Krassó-Szörény, Torontál, Temesvármegyék; Szeged, Arad, Makó, Kassa, Versecz, Sárospatak, Pancsova, Temesvár városok képviselőiben fényes küldöttségek, valamint a temesvári hivatalos képviselői — főnökeik vezetésével — és Temesvár előkelő közönsége a tágas székesegyház belsejét szorongásig megtöltötték.

A székesegyház előtt ezrek és ezrek képeztek sűrű sorfalat, a Lonovits-utcáig terjedő hoszu vonalban.

Valamivel 9 óra előtt a küldöttségek, többnyire ragyogó díszmagyarban, csoportonként érkeztek a székesegyházba, hol az első padsorokat számukra föntartották.

Pontban 9 órakor Németh József főlmentelt püspök, nagyprépost vezetésével a küldöttség ment az új főpásztor elébe s megérkezésük után jött a székesegyház ives bejáratánál az őr-kanonok rövid beszéd kíséretében átadta az új főpásztornak a templom kulcsait. A karzaton ezután fölzengett az «Ecce Sacerdos magnus» antiphona, miközben a főpásztor a fényes közönség által föllással üdvözölve, a föltart felé haladt előre, a föltárnál ő mitsra rövid imát mondott, melynek végeztével diszpalcstban és infulában a káptalansághoz és a papsághoz latin nyelven főpásztori beszédet intézett. Beszéde közben fölolvastatta a legfelsőbb apostoli királyi kinevezési okmányt, továbbá a pápai bullákat és az ezt kísérő királyi levelet. — Előbbit magyarul, a pápai bullákat latinul, a legfelsőbb királyi kísérő-levelet latinul, magyarul és németül olvasták föl.

A fölolvasások végeztével az új főpásztor a káptalan és papság hódotát fogadta. Németh József fölzmentelt püspök latin nyelven, érzes, érteljes, lelkesült hangon gyönyörű beszédet intézett az új főpüspökhöz, a szeretet őszinte melegeivel üdvözölve őt új állásában. Erre Dessewffy szintén latin nyelven válaszolt. Majd megint Németh József nagyprépost intézett hozzá néhány üdvözlő szót.

A főpásztor mise-ruhát öltvén, megkezdődött a szent mise. Az evangélium elénekése után a püspök szószékre lépett s onnan a jelenlévő hívekhez gyönyörű főpásztori beszédet intézett előbb magyarul, azután rövidebben német nyelven.

A hívekhez intézett főpásztori szót a következőkben ismertetjük:

Istenben boldogult elődje emlékéhez szállt a kegyelet őszinte szavaival. Bonnaz Sándor jótékony szellemét magasztalta, ki példányképe volt a nagylelkű püspököknek. Majd föllelmes, hogy Bonnaz Sándor elhunytával a királyi kegy ő emelte a csanádi püspökségre s püspöki állásában ő szentsége a pápa kegyes volt megerősíteni. Az Isten és Krisztus urunk szolgálatára ekkép kirendeltetvén, a nagy föladatak megoldására gondolva, melyek a csanádi egyház-megyében reá várnak, nagy rettegéssel jött egyházmegyéjébe, mert nem csupán szemre óhajt munkálkodni, hanem hivatását szívnek, léleknek egész erejével óhajtja betölteni.

Mint az apostolok egykor a hit tanítására mentek, a hit tanítására jött egyházmegyéjébe ő is. Ezt tekintti első kötelessé-

gének. Hit nélkül Isten előtt kedvesek nem lehetünk. Erős, lángoló hitet igyekeznek a szívekbe oltani, mely előmozdítja a társadalmi megnyugvásnak és a családi tüzhely tisztaságának. Kettős kötelesség teljesítését tartja szem előtt, az Isten és a haza iránt tartozó magasztos kötelességeket.

Miként az apostol mondja: «Tüzet jövekc bocsátani a földre», erős hitet ápol, erős hitet ültet. Erős hittel az énszert iszonyatosságával szemben az ember kibékül a mennybeli üdvösség reményében. A hit bátorít, szabadabb, Istenben való bizalmunkban önállóká tesz. Hit nélkül ellenben a legvégső kérdés fölvetésekor szárnyazetten bukik porba az ember.

Ezredéven keresztül csupán az Istenben való hit adott az emberiségnek megnyugvást. S mivel is lehetne a szülot vigasztalni, ha nem a hittel? A szomorú megváltás pillanatában mi nyugtathatná meg a kesergőt, ha nem a hit? A hit, mely szívünket eltölti annak édes tudatával, hogy az örökre elvesztett kedves nem veszett el örökre, mert az égben van egy boldog viszontlátás! — ez a hit, miben a szenvedők és nyomorultak egyaránt biztos megnyugvást találhatnak.

Dicső emlékezteti első magyar királyunk, Szent István a magyar nemzet szívébe plántálta a keresztény hitet, a csanádi egyházmegye első püspöke vérért ontotta a hitet. A hit az egyedüli megnyugtató és fölemelő minden szenvedéseink közepett. De nemcsak erős hitet ápolni és terjeszteni jött egyházmegyéjébe, hanem szeretetet is, atyafiságos és ember-szeretett.

Híveit egymás iránt kölcsönös szeretetre buzdítja. Szeretettel vigasztalni egymást, szép és magasztos föladat és a szeretet a más vallásuakra is ki kell terjesztenünk. A hitet nem lehet, nem szabad erőszakolni. Az egy akol és egy pásztor megalkotására kell törekednünk, de vallástekintet nélkül az egységes magyar haza javára kell munkálkodnunk mindnyájunknak.

Végül néhány szép szóval föllelmes, hogy híveinek mindenek fölött kötelessége a főpásztor szavát meghallgatni és megtartani, mert csak úgy lehet az egyházmegyében áldásteljes béke.

A főpásztori szót után a misét folytatta, majd ismét imákat mondott s ezeken elvégzése után, diszhintón, a közönség lelkesült éljenzései között, palotájába tért vissza.

Az egyházi ünnepély $\frac{3}{4}$ 12 órakor ért véget.

Dessewffy Sándor püspök déli 12 órakor dr. Palmer Mátyás kíséretében báró Waldstätten János tábornagynál tisztelgett. Innen a püspöki palotába visszatérve, megkezdődtek a küldöttségi tisztelgések.

Tisztelgések a püspöknél.

Az első küldöttséget Németh József fölzmentelt püspök vezette. Ez a kath. klerus küldöttsége volt. Németh József fölzmentelt püspök ismétli azokat a jó kívánságokat, melyeket az oltár előtt elmondott. Biztosítja a püspököt, hogy munkásságában és intencziójában készséggel lesz segítségére a klerus, hogy munkássága és intencziója tökéletes és hiteles legyen. A püspök válaszában kijelenti, hogy ámbár csak rövid idő óta kenetett föl püspököknek, ő a csanádi klerussal együtt érez. Kijelenti, hogy az ő szerény hajléka Isten hajlékának tekintessék, hogy ott őt minél gyakrabban keressék föl paptársai s így minél jobban megismerkedhessenek.

A többi küldöttségek következőképp járultak a püspökhöz.

Jankovits Milós t.becsei esperes vezetésével a szerb klerus tisztelgett.

Kramár Béla főesperes vezetésével a fesszenszky Béla és báró Ambrózy Béla a bánsági egyház képviselőiben.

Anka Péter plébános vezetésével a román felekezet küldöttsége.

Sárosvármegye küldöttsége Péchy Zsigmond alispán vezetésével.

Aradvármegye és Arad város küldöttségét Fábian László főispán vezette.

Sárospatak város küldöttsége. Vezette Kun Dániel városi bíró.

Igen szép és megható jelenet játszódott most le. A püspök a küldöttség tagjaival rendkívül bizalmas és szíves hangon társalgott. Kun Sándor ref. teológiai tanárhoz fordulva, mosolyogva kérde tőle: «Gondoltad-e, hogy belőlem valaha püspök leszek? — «Bizony sokszor említettem én — felelt Kun Sándor — s ebből láthatod, hogy vannak még próféták a saját hazájukban is».

Münster polgármester vezetésével a következett Kassa város küldöttsége, mely búcsut jött venni Dessewffy püspökhöz, aki éveken át városukban lakott.

Csanád vármegye küldöttsége. Vezetője Meskó alispán.

Csongrádvármegye küldöttsége Zsilinszky Mihály főispán vezetésével. Az üdvözlő szavakra a püspök válaszában kijelenti, hogy ámbár Csongrádvármegyének csak egy kis csücske tartozik a csanádi egyházmegyéhez, hanem mindamellett teljes igyekezettel az egész vármegye jólétére fog törekedni.

Krassó-Szörény vármegye küldöttségét Jakabffy Imre főispán vezette.

Torontál vármegye küldöttségét nevében Hertelendy József főispán üdvözölte a főpásztort.

Temesvármegye küldöttségét Molnár Viktor főispán vezette.

Tiszteltek még a püspöknél Arad, Versecz, Pancsova és Szeged városok küldöttségei, ez utóbbi Kállay főispán vezetésével. A püspök igen melegen válaszolt. Továbbá a nöegyletek Schlager Adél vezetésével. Végül dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester vezetésével Temesvár szab. kir. város küldöttsége.

A diszebed.

Dessewffy püspök d. u. 3 órakor diszebedet adott a városi vígadó termében. Mintegy ötszázan voltak ott, a csanádi egyházmegyéhez tartozó Temes, Torontál, Krassó-Szörény, Csongrád, Csanád és Aradvármegyék, továbbá Szeged, Arad, Pancsova, Versecz és Temesvár városok kitünőségei közül.

Az ebéd 11 fogásból állott. Közben a 43. gyalogezred zenekara játszott.

Dessewffy püspök emelkedett szellemű felköszöntővel nyitotta meg a felköszöntők sorát, a lelkesedés melegeivel éltetve Ferenc király ő felségét és XIII. Leo pápa ő szentségét.

A közönség szünni nem akaró dörgő éljenzésekkel fogadta a püspök felköszöntőjét.

Ezután Németh József fölz. püspök a csanádi káptalan és az egyházmegyei papság nevében felköszöntötte Dessewffy püspököt, biztosítva őt, hogy a csanádi egyházmegyei klerus teljes tudatában van hivatásának és föladatainak s hiven teljesíti a hazája iránti kötelességeit. Legyen meggyőződve, hogy az egyházmegyei papság mindenkor hiven fogja követni a tettek mezején, mert szívesen követi ily kitünő vezér zászlaját. Ki-

vánja, hogy a püspök sohasem utközzék oly akadályokba, melyek megakadályoznák szándékai végrehajtásában.

Zsilinszky Mihály főispán és Medveczky kassai kanonok szintén a püspököt köszöntik föl.

Dessewffy püspök a haza felvirágzásáért és boldogságáért s a kormányra, valamint annak jelenlévő képviselőjére, Berzeviczy államtitkára emeli poharat.

Berzeviczy államtitkár sürü tapssal és lelkesült éljenésekkel félbeszakított felköszöntőben a püspököt, mint a magyar nemzeti kultúra egyik lelkes, kipróbált bajnokát élteti. Tósztot mondtak még: Hertelendy József főispán, Waldstätten br. tábornagya, Wolafka Nándor kanonok, Mihályi püspök, Telbisz polgármester, Molnár főispán, Török János Bpest főkapitánya.

Az új püspök jótékonyága.

Dessewffy Sándor püspök dr. Telbisz Károly polgármesterhez a következő levelet intézte: Nagyságos kir. tanácsos, polgármester ur! Főpásztori működésemre a Mindenható bőséges áldását a szegények imái által is elnyerendő, mellékelve 1100 frtot oly tiszteletteljes kérelemmel van szerencsém Nagyságodhoz átszármaztatni, hogy ezen összegből 200 frtot a szegények közt vallás- és nemzetiiségi különbség nélkül kiosztani, 500 frtot a polgári menház alapja, 200—200 forintot pedig a városi árvaház és a városi kórház javára fordítani sziveskedjék. Fogadja Nagyságod kiváló szíveslegem nyilváníását. Dessewffy Sándor, csanádi püspök.

Táviratok.

Adó-reformok.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Már többször jeleztetett, hogy adózási rendszerünk reformálásán fog átmenni. Hogy a pénzügyminiszterumban nagyon is komolyan foglalkoznak a reformáció tervével, ennek bizonyására szolgál az a tény, hogy Láng Lajos pénzügyminiszteri államtitkár ma külföldre utazott az adóügyi intézmények tanulmányozása végett.

A költségvetés.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Wekerle Sándor pénzügyminiszter ma Bécsbe utazott, hogy a királynak bemutassa az 1891. évre elkészített költségvetési tervezetet.

Berzeviczy államtitkár Temesvárt.

Temesvár, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Berzeviczy Albert államtitkárnál a mai nap folyamán a temesvári tantesületek tiszteltek. Az államtitkár igen szívesleg fogadta a tisztelőket.

Bányászok sztrájkja.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Morva-Ost-rauból érkező sürgőny szerint, az újra nagy reberenciával kitört sztrájk-mozgalmak színhelyére a legnagyobb gyorsasággal négy gyalogezredet vontak össze, két század lovassággal,

egyébíránt több tárnában, ahol tegnap a sztrájkolók erőszakkal akadályozták meg a munkát, ma már ismét rendesen dolgoztak.

A szerb egyházi kongresszus.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A szerb egyházi kongresszus választmánya szept. 29-én tanácskozásra gyűlt össze Karlovicznán. Napirenden az egyházi alapok kormányzására vonatkozó ügyek és a kongresszus elé terjesztendő törvényjavaslatok tárgyalása áll.

Német hadügyminiszteri válság.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A «Nord-deutsche Allg. Zeitung» érdekelt körből nyert értesülései alapján megerősíti a «Kreuzzeitung» ama híret, hogy a hadügyminisztérium vezetésében a jövő hónap folyamán változás fog beállni.

A gazdasági háború Szerbiával.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A belgrádi «Agence de Belgrade» határozottan állítja, hogy Orsován a magyar és a szerb miniszterek közt a szerb sertes-beviteli tilalom megszüntetésének útjában álló akadályok elhárítása tekintetében elvi megállapodás jött létre a következő alapon: Szerbia fokozott állategészségügyi biztosítékot nyújt a kivitelre szánt sertéseknek a származás helyén eszközölt nyolcz napi vesztgelése által és szigorú állategészségügyi ellenőrzési intézkedéseket tesz a román sertések bevitelle ellen. Hogy a piac túlterhelhetése elkerültesse, a két kormány az első időben a kivendő sertések számát illetőleg megállapodásra fog jutni. Ez iránt a tárgyalások még folyamatban vannak, valamint önként értetődik az is, hogy az ez ügyben megindított diplomáciai jegyzékváltás még nincs befejezve.

Vilmos császár Moltke tábornagnál.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A «Schlesische Zeitung» sok érdekes részlet közöl Vilmos császár látogatásáról Moltke tábornagnál, a 90 éves nagy hadvezérnél. A creisau kastély bejáratánál Moltke őrnagy neje fogadta az ifjú császárt, aki mélyen meghajta magát, mintha kezét csókolt volna az őrnagy nejének. Később a császár Moltke tábornaggal kikocsizott a parkba és elhajtottak a kriptához, ahol a 90 éves vezér neje és huga nyugszik és ahol a jelenkor legnagyobb hadvezére is örökálmát fogja aludni. Az ebédnél, amelyen csakis a Moltke család tagjai és Zedlitz báró vettek részt, a tábornagy poharat urára ürítette, megköszönve látogatását. Az ebédet a legfeszélytelenebb s vidám társalgás követte. Jellemző a német császár lelkületére, hogy a kastélyban tartózkodó fényképezést magához hivatta és magát Moltke őrnagy gyermekeivel lefényképezette, a legbecsebb emléket hagyván a családra.

Törvénykezés.

Scudier tábornagya a „Vaterland” ellen.

— Távirati értesítés. —

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Bécsből sürgőnyzik: Scudier nyug. tábornagynak s az osztrák magyar államutasítók előnökének a «Vaterland» ellen indított sajtóperében a bécsi esküdtsek ma estére befejezte tárgyalását, melyen nyilvánvaló lett ugyan, hogy rendetlenségek történtek, de sem az, hogy a báró a Tatartzy-féle csödben hamisan jelentett be 100 ezer forint követelést, sem Tatartzy által való megvesztegetése nem lett bebiztosítva. De mert az inkriminált cikkelyben a Scudier báró nevével kapcsolatosan «gazembersegről», «alávalóságról», a «hadügyminisztérium pénzének elharcolásáról» (A cikk szerint a temesvári parkot ilyen pénzen építették.) stb. van szó, az esküdtsek úgy mondták ki verdiktjét, hogy a cikk szerzője Koller Károly Scudier b. ellen a becület sértésében vétkes, Roth Jakab szerkesztő pedig abban részes. Miért a bíróság Koller Károlyt nyolcz havi szigorított fogságra, Roth Jakab szerkesztőt pedig 50 frt pénzbírságra ítélte.

Az utolsó ítélet.

— A negyedmillió lopás ügyében. —

Semmi sem tart örökké; véget ért a bácskai zsiványbanda szereplése is, mely évek hosszú során át tartotta, rettegve a délvidéket s foglalkoztatva folyton a közbiztonság őreit és az igazságszolgáltatás embereit.

Tegnap reggel kilencz órakor még egyszer s valószínűleg utoljára vonultak föl a szegedi törvényszék díszes tárgyalási termébe, ahol újra összeült a bíróság, az emelvényen együtt voltak a védők s a hallgatóság padjain nagy közönség szorongott. Akiért érdekel a rabok fiziognómiaja s pszichológiája, most érdekes megfigyeléseket tehetek.

A vádlottak tizenhatan léptek be, valamennyien rabruhában, szuronyos börtönörök között. Törköly Vera, aki láthatóan nyargalt a betyárok után, hiányzott közülük; ő ugyanis belenyugodott volt a kir. tábla ítéletében.

Rácz Gyula tanácselnök 9 órakor nyitotta meg az ülést.

A kir. kuria ítéletét, melyet Szász János dr. olvasott föl, a rabok nagy figyelemmel hallgatták. Hanem az indokolás nem igen érdekelte egyikőjüket sem, ugy látszik nem szívesen hallgattak újra végig a bűnök egész lajstromát.

A kir. kuria ítélete, mely kevés változtatással helyben hagyta a szegedi kir. törvényszék és kir. tábla ítéletét, a következő:

Vucsetics Imre 10 évi fegyház, Madaczki Antal 8 évi fegyház, Csonka Bálint 11 évi fegyház, Faragó József 6 évi fegyház, Bulgovics Antal 10 évi fegyház, Faragó Miklós 3 évi fegyház, Balázs Bartus 4 évi börtön, Gyurkovics Mézes István 4 évi börtön, Braun Kati 2 évi börtön, Lakis János 6 havi börtön, Löwi Jakab 2 évi börtön, Bosszert József 1 évi börtön, Pinter Imre 1 évi börtön, Sipos János és Kristófi Imre 1—1 havi börtön.

Vucsetics Imre, Madaczki Antal és Gyurkovics Mézes István, miután több törvényszék által el vannak ítélve, összébüntetést fognak kapni, addig a szegedi börtön lakosai maradnak.

Most, a törvényszék előtt frontban fölállított rabok közül egy görnyedező, rettenetesen lesoványodott alak lépett elő, összezukcsozott, csontos kezeit a bírák felé nyújtotta.

Csonka Bálint volt, aki rablógyilkosság miatt 20 évet töltött Illaván, mint fe-

gyencs s most is 11 évi fegyháza lett itele.

— Kegyelem! — szólott siránkozó hangon Csonka. — A király ő Felségéhez akarok borulni, hogy irgalmazson most utódlára, mert megbántam kimondhatatlanul amit vétettem.

Ezzalt is, éppen mint a monstre-pör huszonegy napig tartó tárgyalása alatt, Csonka Bálint volt az, aki leginkább indította részvétre a közönséget.

Valamennyi elítelt arczára észrevehetőleg kinyomódott a megatottság, sőt a legtöbbjén a megdöbbenés. A jelenetet sajátosabbá tette az a csoportozat, mely a korlát előtt képződött. Siránkozó atyafiak, halálsápadt gyermekek, kik habozva, remegve néztek a szuroynos börtönökre, kétségbeesett asszonyok, kik egymásra borulva zokogtak s busongó rokonok, akik a fejüket csóvalgatták s ümmögtek.

Ujra szólott az elnök:

— Akinek vagyona van s gondnokot kíván, álljon elő. Jegyzőkönyvet veszünk föl, melyet eljuttatunk az árvaszékhöz.

Mozgás támadt a hallgatóság között. Mindenki kíváncsi volt, hogy kinek van a rabok között vagyona, mert csak nem nyelte el a föld az öreg Geiger kincsét? De a rabok hallgattak mélyen valamenynyen. Egyik sem árulta el magát, azt sem mondták, hogy van, azt sem, hogy nincs vagyona.

Utolsó szava volt az elnöknek:

— Királyi ügyész ur átadom az elítélteket. Tizenhatan vannak.

Ujra sorba állították őket s a szuroynos börtönörok között sápadtan vonultak ki a teremből.

Most ki fegyencs, ki rab lesz. A kiket fegyháza itéltek, panaszkodnak a kir. ügyésznek, hogy itt szeretnének maradni Szegeden.

— Megszoktuk már ezt az életet, nehéz volna máshová szokni, tekintetes uram!

Persze, elhisszük, hogy itt szeretnének maradni, mert a rabáság keserű hetéin és hónapjain átestek s most keserves lesz megszokni a sokkal szigorubb fegyházi életet. Elhisszük ezt nekik, hanem azért csak menjenek Isten hírével!

Közzgazdaság.

Sertés-kivitel.

A hivatalos lap legutóbbi száma egész csomó földmívelésügyi miniszteri kommunikét közöl, melyek a magyar sertés-kivitel újabb beviteléhez vonatkoznak.

I.

A morvaországi cs. kir. helytartóság folyó évi szeptember 10-én kelt értesítése szerint: a haszonállatoknak (ökör, bika, tehén, tinó, juh és kecske) Magyarországból Morvaországba való bevitelét tiltotta.

A levágásra szánt állatok (ökör, bika, tehén és juh) azonban teljesen járványmentes vidékekről (Trencsénvármegye kivételével) szabályszerűen kiállított marhalevelekkel, a brünni és oltmüzi vágyómarhavására, nemkülönben a vasut mellett fekvő olyan nagyobb városokba, ahol köz-, avagy pedig ipari magányvágóhidak léteznek és ahol az állat- és huszsemle állatorvos által eszközöltetik, vasuton bevitethetők.

E szerint a Magyarországból bevitt vágómarhának más, mint a levágás céljára való eladása tilos.

A szarvasmarhának, juhoknak és kecskének Magyarországból való bevitelére nézve eddig fennállott egyéb határozmányok hatályon kívül helyezettek.

II.

A bajor kir. belügyminiszterium folyó évi szeptember 3-án kelt rendeletével a sertéseknek elő állapotban Ausztria-Magyarországból a bayreuthi, furthi és a reichenhalli vágóhidakra való szállítását az alábbi feltételek mellett kivételesen megengedte.

A bevétel Bayreuth és Furth város számára csak az Eger, Furth i/Wald és Passau városokban létező vámvivatolokon át, Reichenhall város számára pedig a bevétel csak a salzburgi és schwarzbahti vasuti vámvivatolokon át engedtetik meg. A sertések bajorországi ellenőrző állatorvos által megvizsgáltatnak; a beteg, vagy a betegség gyanúban álló állatok visszautasítottak, a bebecsátottak pedig közvetlenül a bayreuthi, furthi és reichenhalli vágóhidakra szállítatnak s ott rendőri felügyelet mellett levágatnak.

III.

Az o p p e l n i kir. kormányelnöknek f. évi szeptember 14-én kelt értesítése szerint az Ausztria-Magyarországból származó sertéseknek Bielefeld-Bialáról és Kőbányáról a berlini közbághidra elő állapotban való bevitelére a következő feltételek mellett engedtetett meg:

1. Ausztria-Magyarországból, illetőleg Bielefeld-Bialáról és Kőbányáról csak azon sertések vihetők be, amelyek Kőbányán 10 napon át megfigyelés alatt állottak s onnan zárt vasuti kocsi-ban anélkül, hogy ezen kocsi-ba más állatok rakatnának le, az ország határához szállítatnak.

2. A bevétel csak Oderberg vagy Dzieditzén át minden hétfő kedd és pénteki napján történhet.

3. A szállítványoknak származási igazolvánnyal kell elátva lenniük, melyen az állatok egészséges volta is igazolando.

4. A bevitt sertések a határnál a porosz határsági állatorvos által, — ki a szállítvány megérkezéstől legkésőbb a megérkezés napját megelőző nap esti 8 órájáig írásban vagy táviratilag értesítendő — megvizsgáltatnak s ha egészségeseknek találtnak, zárt vasuti kocsi-ban átrakás és a vasuti forgalom által nem igényelt késedelem és más állatokkal való minden érintkezés nélkül, közvetlenül a berlini közbághidra azonnali levágás végett szállítatnak.

5. A vágóhidon a sertések a levágásig, a mely rendőri felügyelet alatt fog eszközöltetni, az eladásra fölajuttott állatoktól elkülönítve tartandók.

6. A határszéli vizsgálatot Oderbergen Herrmann állatorvos (lakik Leobschützben), Dzieditzén pedig Gabbey állatorvos (lakik Plessben) fogja díjtalanul végezni.

IV.

A s a z s királyi belügyminiszterium f. évi szeptember 12-én kelt rendeletével megengedte, hogy a kőbányai sertésvesztelgőben 10 napon át felügyelet alatt állott szabályszerű származási és egészségi bizonyítvánnyal ellátott élő sertések Magyarországból a bodenhacht-scheni és zittai határszéli állomásokon át a lipcei vágóhidra bevitethessenek.

Ily sertés-szállítványok az említett állomásokon az illetékes határsági állatorvos által megvizsgáltatnak és azután vasuton közvetlenül ki-vagy átrakás és késedelem nélkül a lipcei vágóhidra szállítatnak, hol mielőbb levágandók.

Piacz.

Szeged, szept. 24.

A fölzsabadult szarvasmarha és sertés-zárlat miatt hetipiacunkon a forgalom már is megélnék.

Sertés, juh, borjú, tehén és lópiaczkon, mely most már a Mars-teren tartott meg, nagy fölajások történtek, különösen sertésekből, melyek csoportokba (tanyák szerint) osztva foglalták el helyüket. Fölajuttott 400—480 drb sertés. (résztint kocsi-ban hozatott).

A vételkedv azonban igen laza volt, mert az árak meglehetősen magasak voltak. Sertés, befogni való 18—20—22 frt is volt darabonként. Süldő 10—14 frt, malacok 450-től 650 krig. Hizott sertés 41—42—44 krig vétetett kilogrammonként. Birka 10 frt 50 krt, páronként.

Baromfi-piaczon az árak emelkedtek. Egypár erősebb csirkéért 75—80 krt is kértek, kacsa 70—80 kr., liba 2 frt 40—2 frt 80 kr., pulyka 2—2 frt 10 krt, páronként. Nyul darabja 70—80—90 krt.

Széná-piaczon a fölhozott mennyiségből csak kevés vitett vissza. Egy szekér gypszená 7—8 frt, réti széná 8 frt 50—9 frt, szalma 3 frt 50 kr-ja elvásároltatott.

Ló-piaczon a sejtés, musta jószág körül

volt némi vételkedv észlelhető. Igás lovak 20—45 frt-ig vétettek.

Halpiaczon kevés hal volt s igen gyengén kerestették. Árak változatlanok 80—90 krajczár kilonként.

Gyümölcs-piaczon a szőlő 45—50 kr., szilva 60—70 kr. kosarankint, míg vaskaszára vidékiektől 2 frt 40 krajczár vétetik a lekárának való.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

Szeptember 24.

A zsidó ünnep miatt egyik tőzsdén sem volt üzlet.

Kőbányai sertés-keres. csarnok jelentése.

1890. szept. 24.

Az üzlet lanyha.			
Magyar, urasági, öreg, nehéz.	44.—	frtől	44.50 frtg.
» » fiatal.	46.—	»	46.50 »
» » közép.	46.50	»	47.— »
» » könnyű.	48.—	»	48.50 »
» közönséges (szedet) nehéz.	—	»	— »
» » közép.	45.—	»	46.— »
» » könnyű.	47.—	»	48.— »
Szerbiai nehéz.	44.—	»	44.50 »
» közép.	44.—	»	45.— »
» könnyű.	45.—	»	46.— »

Sertés-feltár: Szept. 22-én volt készlet 151,430 drb, 23-án fölhajit, 4198 drb, elszállított 686 drb, maradt 154,962 drb sertés.

REGÉNYEK.

JESS.

— Angol regény. —

Ira: H. Rider Haggard. Fordította: dr. B. L.

(Folytatás.)

90

— Ezzel a késsel meg lehetne ölni egy embert. Például meg lehetne vele ölni Muller Frankot, ugy-e Jantjé? — mondá Jess s hirtelen előre hajolt, élesen szegzeven szemeit a kis ember sárga szemgolyóira.

— Igen, igen, — mondá ez vissza-riadv, meg lehetne vele ölni. Oh mily kék lenne őt megölni.

— Megölte atyádat, Jantjé.

— Igen, megölte atyámat, — mondá Jantjé.

— Meggyilkolta anyádat!

— Igen, igen, meggyilkolta anyámat, ismétlé Jantjé fokozódó dühvel.

— És nagybátyádat. Őt is meggyilkolta.

— Nagybátyámat is, — folytató Jantjé elnyomott kiáltással, — de ő véres halállal fog meghalni, az öreg angolnó, az ő anyja mondá ezt, midőn az ördög szólt belőle s az ördögök sohasem hazudnak. Meghuztam Frank ur követ a porban lábujjaimmal s elmondtam azon szavakat, melyekre a varáz orvos megantított; már egyszer megtettem, akkor kő állt utamban, ma nem áll: ime a végek találkoznak! Véresen hal meg; nem-sokára meghal; én értek a jelekhez.

— Igen, igazad van Jantjé, — mondá szemeit folytonosan ráfüggesztvén: ő véres halállal fog meghalni s még ez éjen s te fogod őt megölni, Jantjé.

A hőttenett fölragott s elhalványodott.

— Hogyan, — mondá, — hogyan?

— Hajolj hozzád Jantjé s megmondom miként — s néhány pillanatig fölébe suttogott.

— Igen, igen, igen! — kiáltá midőn Jess meghallgatótt. Oh, mi szép oly okosnak lenni, mint a félérek. Megölöm őt ma éj-jel s akkor kivághatom a bevágásokat a botomból, — szűlöm és nagybátyám kíséretei megszűnnek majd a sötétben körülöttem jajgatni, mint most teszik, ha alszom.

XXXIII. FEJEZET.

Boszu.

Három vagy négy percig suttogtak együtt, azután fölkel a hőttenett megmézni, hogy mi történik a boérkonál s Müller visszavonult-e a sátrába? Amint ezt észre fogja venni, hírl adja Jessnek s akkor fognak határozni az utolsó részletek iránt. Midőn elment, Jess megkönnyebbülten lélegzett föl; megöröült föladvat volt neki

Jantjé boszuszomját ily nagyra csigázni, most azonban már megtörtént s a kivétel elhatározott dolog. Természetes, az eredmény nem volt előre látható. Ő tényleg gyilkos lesz — eredmény esetén s érezte, hogy e büntény előbb-utóbb meg fogja magát bszulni.

Mindazonáltal nem érzett lelki-furdalást, mert Müller Frank csak rég kiérdemelt jutalmát nyeri el; ennek daczára is borzasztó volt, hogy kezét vérről kell bemocskolnia, még ha Bessie kedvéért is.

Ha Müller meghal, akkor föltéve, hogy John megmenekül a boócrotól, Bessiet nőül veszi s boldog lesz, de mi lesz ő belőle? Szerelmétől megfosztva s e büntúddal lelkében, marad-e más előtte, mint a halál? Legjobb meghalni s őt többé viszont nem látni; mert fájdalma és szűgyene nagyobb, semhogy élvisselhelne.

E gondolatok kinozták szegény Jess-t; s mivel a dolog mégis csak így állt, elhatározta, hogy utolsó istenhódzást intéz Johnhoz írásban — anélkül nem tudott volna nyugodtan meghalni. Volt nála írón s az utlevél, melynek hátlapját akará e célra felhasználni; elővette a papírt s térdére tette.

«Élj boldogul, — ír — élj boldogul! E világban nem szabad egymást viszontlátnunk s jobb is ez így, — hogy van-e más világ? — nem tudom. Ha van, várak rád ottan, még ha tízezer évig kellene is várnom; ha nincs, élj boldogul, isten veled örökre! Gondolj néha rám, mert forrón szeretlek, amily forrón senki sem fog szeretni, s amíg élek, bár ezen, bár a másvilágban, mindig csak téged, egyedül téged szeretlek. Ne felejt el! — ameddig el nem feledez, nem leszek halva. J.»

A papírlapot keblébe dugta s másokára mély gondolatokba merült.

10 percz múlva jött Jantjé simán és zajtalanul, mint kigyó; esőcsöppek fényletek arczán.

— Nos, — sugá Jess — megtetted? — Nem, kisasszony. Frank ur még csak most ment sátrába s a pappal beszélgetett Bessie kisasszonyról, hogy mit, azt nem tudom. Bár egész közel voltam, csak a nevet hallottam, oly halkan beszélt.

— A boócrok mind aludni mentek? — Mind, az öröket kivéve.
— All-e ő a Frank ur sátra előtt? — Nem, kisasszony, senki sincs közelében.

— Hány óra most? — Három és fél naplemente után. — (Fél 11 óra.)
— Várunk még félórát, s akkor mened kell.

Hallgatva ültek egymás mellett; ki-ki saját gondolatán csüggött. Egyszerre Jantjé kivette vadászkeszt s egy bódorabban kezdé meghuzogatni.

E látványra Jess rosszul lett.
— Hadd a kést, elég éles az!
— No most menned kell Jantjé, — mondá Jess végre rekedtes hangon.

— Igen, de Jess kisasszonynak velem kell jönnie!
— Veled menni? — kiáltá Jess ijedten, miért?

— Mert az öreg angolnő szelleme üldöz, ha magam megyek!
— Bolond vagy! — kiáltá Jess boszusan, majd nyugodtabban folytatta: — Jer, légy férfi. Gondolj atyádra és anyádra s légy férfi.

— Férfi vagyok — válaszolá dacosan — s meg is ölom mint férfi, de mit tehet egy férfi egy vén angolnő szelleme ellen? Ha belé dofném késemet, csak szofákat vágna s azon helyről tűz jönne ki. Nem megyek a kisasszony nélkül! Jess látta, hogy Jantjének ez komoly föltétele s mivel e tervet el nem ejthette, mert mást kigondolni képtelen volt, kénytelen volt engedni.

— Jól van, veled megyek Jantjé!
— Akkor minden rendben van, ön föltartóztathatja a vén angol nő szellemét,

nialatt én Frank ural végeznek. De először aludnia, mélyen aludnia kell!

Még egyszer fölmeatek a halomra; s a kocsiszín felől most nem volt világosság s más nem volt hallható, mint az ő szabályos lépte. Balra fordultak az enkalyptus-sétány felé. Mindjárt az első fánál Jess elrejtőzködött és Jantjé tovább ment kénytelen. Nem sokára visszatért azon hirrel, hogy a boócrok mind alszanak s csak Müller Frank van ébren s gondolatokba mélyedve ül sátrában. Óvatosan sompolyogtak közelebb; arról biztosak voltak, hogy meg nem látják őket, ha csak lépteik zaját meg nem hallják.

Végre elérték az első gummifa törzset; ettől öt lépésre volt Müller sátra; gyertya égett benne. Müller kedvencz helyzetében ült és gondolkodott. Sikerére gondolt, hisz most minden ült (tromf) kezében van! De e kellemes gondolatok közt jutott eszébe az öreg boér tábornok mondása: «Hiszem, hogy van Isten, hiszem, hogy létezik egy Isten, aki határt szab az emberek tetneinek. Ha azontul megy az ember, megöli őt az Isten!»

Mily borzasztó lenne, ha a vén boldnák mégis igazra lenne! Föltéve, hogy van Isten s ezen Isten ma éjjel akarná elveszíteni őt. E gondolatra dühös szitkok között tépte le magáról felső ruháját s a kis tábori ágyra veté magát, anélkül, hogy a gyertyát eloltotta volna.

Ezután csend lett, melyet csak a gummi fákról leálló esőcsöppek szakítottak meg. Kellemetlen, nyomasztó éj volt, mely a legerősebb idegzett férfinak is borzasztó lett volna. Mennyivel boszantóbb volt e szerencsétlen, lázban égő, testi és szellemi szenvedésektől elemészett gyöngyö nőre nézve, ki itt a gyilkosság végrehajtásáért várta be. Lassan multak a perczek s minden esőcsöpp hullásánál mozdulni érzé lelkiismeretét, de vasakarátval elnyomta ezt. — Igen! végre akarja hajtani! Bizonyára már elaludt!

Szorosan a sátor mellé húzódtak. Jess megérinté Jantjé karját; nem mozdult, de Jess érzé, hogy remeg.

(Folytatás következik.)

II.

V A N D A.

REGENY.

149

Irtá: Ouida. — Fordította: Körös Mihály.

(Folytatás.)

Sabran úgy érzé magát, mintha tör hatolt volna belé s egészen elhalványodott. Hát mégis mondott neki Vászárhely valamit? de nem, az lehetetlen! Ezek egy fölingerelt, halálosan sértett nőnek véletlen szavai. Ugy tetette tehát magát, mintha nem hallgatott volna rá s meghajolva, vissza akart vonulni. Azonban Olga még egyszer visszatartá őt, midőn már a kiiszóban állott.

— Mielőtt megy, mondja még csak azt az egyet — mondá majdnem barátságosan mosolyogva: — tudja Vanda, hogy ön Kazán Vászár?

Teljesen nyugodtan, anélkül, hogy a hintaszéken helyzetét megváltoztatta volna, mondá e szavakat, de aggodalmasan figyelt rá. Ravaszul és végtelen ügyességgel állított össze egyes tényeket és gondolkozva s a valót költővel helyettesítve, bizonyos következtetésekre jutott, melyekről természetesen nem tudta, hogy mennyiben közelit meg a valót. Azért most élesen megfigyelte. Ha a fenyegetés, melyet találomra hozott föl ellene, egykedvűen hagyja, akkor sejtelle valótlán, akkor boszujára veszte s neki kell huznia a rövidbebet. De már az első pillanatra észrevette, mily biztosan talált a nyíl; mert bármily erős önuralommal, bármily nagy tettétségi képességgel bírt is, ezen váratlanul arczába csapott vad megfosztotta lélekjelenlététől. Arcza halotthalvány lett, mintegy villámolt sújtva állt ott s vége volt

színiátszai képességének. Büszke, méltóság-teljes magatartását összetörte e két szó: Kazán Vászár!

Elmondta neki — gondola magában s a vér fejébe szállt és megbódította. Valójában azonban Vászárhely mit sem mondott el Olgának, de privát kutatásai és ravaszága által, az egyes szerzett információkat összehasonlítva, azon eredményre jutott, hogy Kazán Vászár ugyanazonos azzal, aki Mexikóból mint Sabran márkai unokája tért vissza. Biztos nem volt ebben. De mit ártott neki, ha e gyanúját szemébe vágja? Ha csalódott következtetéseiben, — jó, — ő ugys csak nő, akit nem vonhat felelősségre és mitsém tehet neki.

Igen, ha most visszanyerte volna nyugalmát s határozottan megkötötte volna a rágalmozó nyelvet, akkor vele szemben teljesen elvesztette volna Olga hatalmát.

Sabran elvesztette önuralmát. Azt hitte, hogy Vászárhely Egon őt elárulta. Aikai nem akartak szétnyitni és nyelve szájpaddásához látszott ragadva lenni. A legrovídlóbb ember is leolvashatta volna arcáról a valomást.

— Még nem felelt kérdéseimre, — mondá rövid szünet után ismét. — Tud Vanda valamit az ön gaztetteről? Vagy talán ő — ismert jámborsága és szentsége daczára is — jóváhagyta azt?

Sabran nehezen lélekezett, szemei vadul forogtak s kezét szívére szorítá. Egy pillanattig kísértette jogt Olgára rohanni s őt megfojtani, de tökéletesen elvesztette uralmát tagjai fölött is. Biztosra vette, hogy Olga Vászárhelytől tudta meg a dolgot.

— Nem volt rossz gondolat, folytató édeskes hangon. Kár, hogy egyszer mégis csak kiviláglott. Igen, tudja ön édes barátom, hogy ön a törvény előtt szentségtörő? Csodálatos, hogy éppen Vanda, a búske Vanda került ily csalonok kezébe.

Dühös pillantással közeledett felé, melyre Olga is majdnem megijedt.

— Hallgasson! — kiáltott rá. — Mondja meg az igazat, ha ugyan képes erre. Mit beszél el önnek Vászárhely?

Vászárhely mitsém beszélt ugyan el, de Olga teljesen nyugodtan nézett arczába s azt mondá: «mindent!»

— Nem kételkedett; minek is kételkedett volna? Mindaz, amit mondott, azt mutatta, hogy el van áruva.

— A herczeg szavát adta nekem, — nyögte Sabran.

Olga mosolygott. — Szavát adta önnek? ő, ki az ön nejét szereti. Tör csoda, hogy rég el nem árulta önt nejeinek. Neje akkor kénytelen lenne öntől elvalni s férjhez menne hozzá. O, mon beau marquis, ha rágonolok, mily sokáig tett ön bennünk bolondná! s mily büszkén és előkelően viselkedett!

Sabran a kandalló oszlopához támaszkodott s kezével takarta el szemét. Teljesen meg volt törve; Olga pedig csodálkozva a fölött, hogy ily könnyen, minden ellenállás nélkül adta föl szerepét, majdnem megvető pillantásokkal mérte őt végig. Miért nem tagadta egész egyszerűen? mivész lettem volna az ő helyében. A legcsékélyebb tagadásra észrevehette volna, hogy semmit se tudok. De ilyenek a férfiak mind, együgyűek, butak.

S emellett folyton gunyosan szemmel tartotta őt.

Valójában azonban most sem tudta a titok velejét, melyre oly régóta vágyott, s melyet — számítva szavainak hatására — most akart tőle kitudni. Egyébként mentől jobban érzé hatalmát, annál inkább nőtt kielégítetlen szenvedélye iránta, hisz természetlén fogva a nők ama fájához tartozott, kiknek a szerelem csak akkor gyönyör, ha azzal megkínózhatnak valakit. S végre is ő nem Sabrant, hanem nejét gyűlölte; őt rábírt, hogy hűtlen legyen nejehez, sokkal szebb győzelemnek tűnt föl előtte, mint őt neje előtt elárulni.

— Kezeim között oly puha lesz, mint a viasz, — gondola Olga magában és egy

jövöbéli vizió tűnt föl szemei előtt, hogy beavatva titkába, mire fogja fölhasználni fölkötte gyakorolt hatalmát. Mint fogja őt kényszeríteni, hogy Vandát kinozza, györtörje! Minden szót, minden tettet ő fog eleje irni. Szeretöjévé kell lennie, engedelmesnek, mint egy báb! Ez szíve szerinti boszu lesz!

Egyideig hallgatott, majd hirtelen reá nézve, leghebzeliöbb hangján mondá:

— Miért oly levert, édesem? Titka nálam biztos helyen van. Hisz ön tudja, hogy én mindig az ön barátöjé akartam lenni s ma is az vagyok. Ne legyen balga, ne tegyen engem ellenséögévé. Tudom, hogy midön legutöbb látott, megsértett engem, valamiként most is megsértett. Mindezt azonban elfelejtsem s megböcsötök önnek, ha kijelenti, hogy szeret — s tényleg csakugyan is szeret.

Ugy látszott, mintha Sabran mindezekböl egy szöt se hallott volna. Homlokát ke-

zére támasztá s a végtelen fájdalom apathia-jába volt elmerölve.

Egykedvü hallgatására fölillantak Olga szemei, de legyözte magát, fölkel s kezét karjába kulcsolá.

— Hallja — suttogá — szeretem önt, jobban szeretem, mint az ön Vandája, ki önnek sohasem böcsütaná meg büntettét. Ön nem törödöm az ön születésével, sem büneivel. Szeretem önt úgy, amint van. Azért szeressen viszont és akkor soha sem fogja ő az ön titkát megtudni.

Csakis kezének érintése hozta Sabrant annak tudatára, amit neki mondott és borzadva lökte magátöl vissza, keserü gunynyal nézve le raja. Egy pillanatig sem gondolt arra, hogy hallgatását ily módon váltsa meg.

— Szeretem önt, — suttogá Olga, csaknem térdre borulva élötte, de Sabran visszahúzódott töle, mint böpkölostöl.

(Folyt. köv.)

Időjárás.

Szeged, szept. 24. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. 760 +	Hőmérsék. Celsius	Légrelvi- ség %	Felhőre: 0-10	Szél irányá- sát és erő- sége 6-10	Csapadék óra alatti mm	Jegyzetek
61.8	11.9	81	3	K ₂	0	Légnyomás és hőmérsék. emlekedett.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárási jelentése.

Budapest, szept. 24. (A «Szegedi Hira-
do» credeti távirata.)

Budapesten a megelőző nap legnagyobb
hőfoka +22°, legkisebb +10° Cels.

Kilátás: Délkeleti szelek, keleten
még derült, nyugaton többnyire felhős és
meleg idő. (Pásztás esők.)

Felelős szerkesztő: **Lipesev Ádám.**

Kiadótulajdonos: **Endrényi testvérek.**

15181/890. sz.

426—2—1

Hirdetmény.

A néhai horgosi Kárász Anna által
szegény árva tanulók segélyezésére hagy-
nyozott alapítványi összeg visszamaradt
kamataiból létesített 5000 frtos külön ala-
pítvány kamatai egy fű tanulónak iskolai
pályája tartamáig oda itelendő lévén, ez
osztályi elnyerésére ezennel pályázat
nyitattik.

Ez ösztöndíjat bármily vállásu fű tanuló
elnyerheti, ki a követő érő kellekkel bír.
a) Szegedi illetőségű magyar honpolgári
szülöktöl származik; b) magyar nemzeti-
ségű; c) apa és anya nélküli árva; d) va-
gyontalan; e) Szegeden a polgári vagy
középiskolába járó vagy innen valamely
házi felsőbb iskolába átment vagy oda
átmenendő rendes tanuló; f) jó erkölcsi
magaviseletű; g) szorgalmas.

Az alapítónak atyjától, horgosi Kárász
Istvánöl és anyjátöl, horgosi Kárász Istváné
sz. Fáy Kunigundától negyedig leszá-
mazó utódok, habár nem lennének is árva
és szegedi illetőségűek, az ösztöndíj el-
nyerésében mások fölött elsőbbséggel bírnak,
ha a b) d) f) g) alatt fölörölt kelle-
keket és azt, hogy magyar honpolgárok,
kimentni képesek.

A föntebbi kellekkel igazoló okmá-
nyokkal fölserelt folyamodványok Szeged
város tanácsához crimezve azon iskolai
igazgatóságához, melybe az ösztöndíjra
igényt tartó növendék rendes tanulóként
vagy hallgatóként legutöbb fölve volt,
f. évi október hó 15-ig nyujtan-
dók be s az iskolai igazgatóság véle-
ményével és ajánlatával ellátva, Szeged város
tanácsához ugyanazon hó 31-ig
beküldendők.

Később érkező folyamodványok figye-
lembe vételni nem fognak.

Szeged, 1890. évi szeptember hó 11-én
tartott tanácsüléséböl.

Szabados,

h. polgármester.

11414/890.

428—2—1

Póthírdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy
a 10945/890. szám alatt kiadott
«Birtokeladási árverési hírdet-
mény» 2-ik tétele alatti «magyar-
pécskai emeletes nagyvendéglő»
becsára

18000 frtröl 16000 frtra

helyesbítettik, továbbá, hogy f.
évi október hó 14-én a lippai
kincst. ispánságnál tartandó el-
adási árverésen:

A hidegkuti nagy major föld

I. döl 195⁶²³/₁₆₀₀ h. 63970 frt — kr.

II. „ 196³⁰⁹/₁₆₀₀ „ 45695 „ 20 „

III. „ 183³¹/₁₆₀₀ „ 37009 „ 60 „

IV. „ 193³²/₁₆₀₀ „ 60389 „ — „

becsárral fog árverésre böcsáj-
tatni a 10945/1890. sz. hírdet-
ményben foglalt általános s rész-
letes föltételek mellett.

Aradon, 1890. szeptember hó
19-én.

M. kir. államjóságigazgatóság.

Legnagyobb cement- és portlandraktár.

Mindennemü

építkezési anyag- és aszfalt-vállalat.

Elvállal teljes jótállás mellett a
legjobbnek bizonyult **MAGYAR
ASZFALT RÉSZVÉNYTÁR-
SASÁG BANYÁIBOL** eredő ter-
mészetes aszfalttal, u. m. járdák,
kocsutak, átjárók, kapubejára-
tok, udvarok, folyosók, terasz-
szok, konyhák, fürdő-szobák,
boltok, magtárak, mészárszékek,
vágóhidak, gyárhelyiségek, tan-
termek stb. legjobb

aszfalt-burkolását,

továbbá elvállal teljes jótállás mellett
nedves lakások, boltok, raktárak
falainak gyökeres szárazzátételét,
új építkezéseknél az alapfalak aszfalttali
befedését (izolálás), mely egyedül és ki-
zárálagosan biztosít a nedvesség
fölszivárgása ellen. Költségvetéssel
és bövebb fölvilágosítással készséggel szolgál

MILDNER ALAJOS,

Szegeden, Klauzál-tér 3.,

135

a „magyar aszfalt-részvény-társaság» képviselője.

Alabaszter-, képfaragó-, stuccatur- és trágya-gyepsz gyári árákon.

633/890. ü. sz.

Árverés.

Közhírré teszem, hogy **1890. évi
szeptember 25-én d. e. 11 órakor** a
helybeli Feketesas-utczai 22. sz. a. háztelken
levő raktárnál jelenlétemben 40 láda tojás fog
késpénzért elárvereztetni, mely árverésre a
venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Szegeden, 1890. szeptember 24-én.

Abafy, kir. közjegyző.

431—1—1